

Arrest

nr. 311 457 van 20 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 1 februari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers P. G. J. R. (hierna: eerste verzoeker) en P. G. Ju. A. (hierna: tweede verzoeker) die verklaren van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 9 maart 2022 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 11 maart 2022.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 23 mei 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekers gehoord op 11 juli 2023.

1.3. Op 27 december 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 28 december 2023 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van P. G. J. R. (eerste verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent Nicaraguaans staatsburger, u bent etnische Mestizo en bent geboren en getogen in Managua, Nicaragua. U studeerde marketing aan de universiteit van U. (...) P. (...) (...). Begin 2018 werden er pensioenhervormingen aangekondigd door president Ortega, hetgeen de Nicaraguaanse bevolking kwaad maakte. Nicaragua belandde in een situatie van pure anarchie. Er werd geplunderd en de universiteiten sloten hun deuren. De studentengroepering UNEN (...), de nationale studentenvereniging van Nicaragua)) riep op om te betogen, waarna u en uw broer J. (...) A. (...) (O.V. (...)) in april 2018 ongeveer tien dagen de universiteit van E. (...) P. (...) bezetten. U nam deel aan de hinderlaag op de universiteit en verdedigde zichzelf met stenen en flessen tegenover de politie. Toen er doden vielen werden jullie bang en trokken jullie zich terug. Nadien bleek dat de er leden van UNEN zich aansloten bij de overheid en hen namen van deelnemers doorgaven. U nam vervolgens nog deel aan de mars op moederdag ter nagedachtenis van de moeders van de slachtoffers. Voor uw eigen veiligheid was het niet mogelijk om uw studie op de universiteit verder te doorlopen. U werkte soms in de zaak van uw mama. Begin 2019 werd er een onderzoek gestart naar u en uw broer en begonnen jullie problemen te krijgen. De autoriteiten vroegen de burens uit, parkeerden in de buurt van jullie huis, fotografeerden jullie en jullie huis en bedreigden jullie ook rechtstreeks. Midden van het jaar 2019 riep de regering een amnestiewet uit die inhield dat zij alle feiten van 2018 zouden vergeten. De burens werden niet meer uitgehooard en jullie zagen de autoriteiten enkel nog staan over jullie deur. Deze feiten waren niet zo traumatisch voor jullie.

In 2020 werd alles ernstiger. De regering ging toch op zoek naar mensen die hadden deelgenomen aan betogingen en marsen. 1 juni 2020 vielen de autoriteiten jullie woning binnen op zoek naar u en uw broer. Ze voerden een onderzoek naar zelfgemaakte wapens. Ze doorzochten jullie huis, haalden alle spullen overhoop maar namen niets mee. U en uw broer waren niet thuis maar uw ouders (G. (...) V. (...), M. (...) E. (...), O.V. (...) en R. (...) C. (...) , T. (...) E. (...), O.V. (...)), pasgeboren broertje T. (...) E. (...) en tante met het syndroom van down, waren dat wel. U ging voor een maand niet meer naar huis en ging bij uw vriendin slapen. Uw broer trok naar een vriend. Toen jullie opnieuw terugkeerden naar huis kwamen de politie opnieuw regelmatig langs om jullie te intimideren. Uw broer werd enkele keren slachtoffer van politieel misbruik. Hij werd aangehouden zonder reden en gefouilleerd. Ze omsingelden jullie huis en namen foto's. Opmerkelijk was dat jullie overbuurman Jorgé, die politiek secretaris is voor de regering, de politie maar al te graag vergezelde. Jullie vermoeden dat hij info aan hen doorgaf. In november 2020 viel de politie opnieuw jullie woning binnen en deze keer waren jullie wél thuis. U werd geslagen en meegenomen naar het politiekantoor van uw wijk. Uw broer werd met rust gelaten, hetgeen u erg vreemd vond gezien de politie zich altijd informeerde naar 'de tweeling'. U werd ondervraagd over wat er gebeurd was in de universiteit en zonder dat u uw vingerafdrukken moest geven, werd u de dag nadien weer vrijgelaten. U en uw familie dachten dat dit het einde was van de ellende en waren niet van plan om het land te verlaten.

Vanaf 2021 brak een rustige periode aan. De regering opende een heksenjacht naar politieke tegenstanders maar niet zozeer naar burgers. U ging aan de slag in een bedrijf en u was bijna nooit thuis. Nadat Ortega in november 2021 opnieuw de verkiezingen won verloren jullie opnieuw hoop. De regering had alle grote vissen gevangen en richtte zich deze keer op de kleine vissen, aldus jullie. Jullie besloten het land te verlaten en op 18 januari 2022 vroeg u uw paspoort aan. Op 2 februari 2022 vertrok u vroeg thuis om te gaan werken. Uw moeder belde u op om te zeggen dat de politie en paramilitairen langskwamen om u en uw broer te arresteren. U keerde niet meer terug naar huis, gaf uw werk op en ging naar een vriend in afwachting van uw vertrek. Ondertussen bevond de politie zich buiten aan jullie huis bij wijze van intimidatie. Op 15 februari 2022 doorzochten de autoriteiten jullie woning en namen ze de gsm van uw moeder en stiefvader mee, jullie pc en tablet. Uw ouders werden geïntimideerd en werden verweten dat ze u en uw broer in veiligheid hadden gebracht en zo niet meewerkten aan het onderzoek. Uw tante met het syndroom van down kreeg een crisis en uw gezin vertrok zo snel mogelijk. Dit was de eerste keer dat zij door de autoriteiten bij jullie zaak betrokken werden en zij effectief problemen kregen. Op 28 februari 2022 reisde u via land naar Nicaragua waar u een vlucht kon nemen naar Frankrijk. De poetsvrouw die nadien bij jullie kwam poetsen aanschouwde de schade van de inval die plaatsvond, nam hiervan een foto en stuurde deze door naar uw familie.

U kwam samen met uw tweelingbroer J. (...) A. (...), moeder, stiefvader, uw driejarig broertje T. (...) E. (...) en uw tante M. (...) (zij volgt een aparte procedure omdat ze het syndroom van Down heeft) naar België. Op 11 maart 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Op 19 april 2023 reisde J. (...) A. (...) T. (...) A. (...) (O.V. (...)), de vriendin van uw tweelingbroer, naar België. Zij verzocht op 24 april 2023 om internationale bescherming. De zus van uw moeder, C. (...) V. (...) G. (...) V. (...) (O.V. (...)) was al langer in België wegens haar eigen problemen en diende op 7 december 2018 samen met haar partner een eigen verzoek om internationale bescherming in.

U kan niet naar Nicaragua terugkeren omdat u vreest gevangen gezet te worden, vermoord te worden of zal verdwijnen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort en een kopie van uw inschrijvingsbewijs aan de universiteit U. (...) P. (...) in het jaar 2017 neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaarde dat u niet naar Nicaragua kan terugkeren wegens uw politieke activiteiten en uw daaraan verbonden problemen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat noch u en noch uw broer erin geslaagd zijn jullie politieke activiteiten aan de universiteit aannemelijk te maken.

Ten eerste legden u en uw broer weinig doorleefde verklaringen af over uw deelname aan de universiteitsprotesten. Hoewel u er wel in slaagde om de opzet van de betogingen duidelijk te maken (CGVS, p. 13), was u weinig concreet over wat u tien dagen lang precies deed en met wie u daar vertoefde. U kon enkel L. (...), J. (...) en N. (...) noemen als aanwezigen. Volgens uw verklaringen ging u vooral om met een zekere N. (...), iemand die uw broer niet kende en waar uw broer ook geen weet van had. Uw broer vond zich immers buiten terwijl u binnen zat, hetgeen toch frappant is gezien u uw broer als enige vriend noemde op de betogingen en stelde dat u enkel hem kon vertrouwen (CGVS, p. 14-15). Ook uw broer stelde dat hij tien dagen lang met niemand anders een band had, hij kon geen enkele naam van een andere deelnemer noemen (CGVS Ju. (...) A. (...), p. 12). Vervolgens is het frappant dat u geen enkele informatie had over wat er na de betogingen gebeurde met uw medebetogers op de universiteit. Hoewel u stelde dat bijna iedereen die aanwezig was op de universiteit nadien aan een onderzoek werd onderworpen, heeft u zich er ook niet naar geïnformeerd. Voorts had u geen idee met hoeveel jullie precies waren op de betoging (CGVS, p. 14-16; CGVS Ju. (...) A. (...), p. 12).

Ten tweede komen de verklaringen van uw broer over zijn deelname aan de protesten niet helemaal overeen met de verklaringen van zijn partner. Gepolst bij uw broer naar contacten (al dan niet op de universiteit) stelde hij dat hij dat hij nooit een band had met zijn medestudenten, hij ging immers niet naar feestjes en hij dronk niet. De enige vriend die hij in Nicaragua had was diegene met wie hij bokstrainingen volgde (CGVS J. (...) R. (...), p. 5). J. (...) A. (...) stelde echter dat uw broer altijd een heleboel vrienden had (CGVS J. (...) A. (...), p. 6). Zij vermeldde verschillende namen van vrienden die aan de bezetting deelnamen, waaronder één kameraad waar hij na de protesten nog contact mee hield en twee anderen met wie hij nadien ruzie kreeg (CGVS J. (...) A. (...), p. 18).

Ten derde slaagde u er niet in om bewijzen neer te leggen van uw deelname aan de protesten. U legde noch van uw inschrijving aan de universiteit anno 2018, noch van uw deelname aan protesten bewijzen neer. Een inschrijvingsattest d.d. 16 juni 2017 voor het eerste semester volstaat niet om uw inschrijving van het jaar 2018 te bewijzen, noch toont dit aan dat u deelnam aan betogingen in april 2018. Dat u nooit foto's nam tijdens uw deelname aan de protesten omdat het erg gevaarlijk is en er buiten met uw familie nooit met iemand over sprak (CGVS, p. 8 en p. 16-17), volstaat niet om te stellen dat geen enkel bewijs mogelijk is. Dit geldt ook voor uw broer zijn inschrijvingsattest d.d. 16 juni 2017 en zijn studentenkaart. Een studentenkaart wordt bij afgifte immers afgeleverd voor een hele studentenperiode.

Ten vierde, zelfs al zou er geloof gehecht worden aan uw deelname, bleek uit uw verklaringen allesbehalve dat u een belangrijke rol had op de betogingen. U was slechts een miertje die niet sprak met de pers en geen belangrijke verantwoordelijkheid had op de betoging. Ook uw broer had er geen belangrijke rol (CGVS, p. 16; CGVS Ju. (...) A. (...), p. 13).

Daaropvolgend kan er geen geloof gehecht worden aan de problemen die u en uw familie n.a.v. de politieke activiteiten van u en uw broer zouden hebben ondervonden. Bovendien waren uw verklaringen dienaangaande evenmin consistent.

Ten eerste is het bevreemdend dat jullie in april 2018 de universiteit bezaten, maar pas in juni 2020 effectief problemen kregen met de autoriteiten (CGVS, p. 8-9), ofwel twee jaar later. Dat u en uw broer gevisieerd werden omdat er een politiek secretaris over jullie huis woonde, die wist van jullie studie aan U. (...) P. (...) (CGVS, p. 12), doet hieraan geen afbreuk. Uit de foto's die jullie neerlegden van camera's blijkt immers nergens dat deze eigendom zijn van jullie buurman, noch tonen jullie hiermee zijn functie aan (CGVS, p. 12).

Ten tweede dient gewezen te worden op een opvallende tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw stiefvader T. (...). Uw stiefvader verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u en uw broer ook schriftelijke bedreigingen ontvingen (CGVS-vragenlijst T. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) en hij hield deze stelling ook op het CGVS aan (CGVS T. (...), p. 9). U hiermee geconfronteerd stelde u dat noch u, noch uw broer ooit schriftelijke bedreigingen ontvingen. Uw stiefvader had wellicht de verklaringen niet goed nagelezen op de Dienst Vreemdelingenzaken en u begreep ook niet waarom hij deze verklaringen aanhield op het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 13), hetgeen bezwaarlijk een afdoende verklaring is voor deze ernstige tegenstrijdigheid. U was naar eigen zeggen immers zelf op de hoogte dat dit geschreven stond in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 13) en aan het begin van het persoonlijk onderhoud

werd u de kans gegeven om opmerkingen te maken over het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen u niet deed (CGVS, p. 3). Ook uw stiefvader wenste aan het begin van zijn onderhoud geen correcties te maken op het DVZ-interview (CGVS T. (...) , p. 3). Wanneer uw stiefvader geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid dient vastgesteld te worden dat hij zich geen enkele houding wist te geven. Hij stelde plots dat de schriftelijke bedreigingen in 2020 plaatsvonden i.p.v. in 2022 om dan te stellen dat hij het eigenlijk niet wist (CGVS-vragenlijst T. (...) , ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS T. (...) , p. 9). Dat uw stiefvader kennelijk verklaringen aflegt zonder eigenlijk te weten wat klopt en wat niet is, tast, gezien van een verzoeker om internationale bescherming verwacht kan worden dat hij waarachtige verklaringen aflegt, zijn geloofwaardigheid ernstig aan.

Ten derde legden u en uw familieleden tegenstrijdige verklaringen af over het incident op 2 februari 2022. Zowel u als uw broer stelden dat de autoriteiten toen binnenkwamen om u en uw broer op te pakken, waardoor jullie nadien niet meer naar huis durfden terugkeren (CGVS, p. 11; CGVS Ju. (...) A. (...) , p. 10). Uw moeder stelde dan weer dat de autoriteiten zich buiten bevonden toen ze haar en T. (...) aanspraken om naar en uw broer te vragen. Nadat ze stelden dat jullie er niet waren reden de autoriteiten weer verder (CGVS M. (...) E. (...) , p. 8).

Ten vierde is het opmerkelijk dat jullie geen enkel bewijs bezaten van jullie persoonlijke problemen. U legde immers bizarre verklaringen af over het bewijs van een politie-inval in jullie woning in februari 2022. Hoewel u beweerde dat jullie poetsvrouw na het incident foto's nam en deze doorstuurde naar uw moeder, slaagde u er niet in om deze foto's neer te leggen (CGVS, p. 11). Uw moeder verklaarde in dit verband dat ze zou kijken of haar man de originele bron van de foto nog kon opvragen, zij bevestigde immers zelf dat de poetsvrouw erin slaagde om een foto te nemen van de schade die de autoriteiten op 15 februari 2022 achterlieten en naar haar doorstuurde (CGVS M. (...) , p. 6). Volgens T. (...) was het echter onmogelijk om de foto neer te leggen: uw moeder vroeg immers zélf aan de poetsvrouw om de foto te wissen waardoor het onmogelijk was om de originele bron neer te leggen. Meneer geconfronteerd met de verklaringen van zijn vrouw stelde hij dat zijn vrouw vermoedelijk bedoelde dat ze via de advocaat de foto die zij op papier hadden, zou doorsturen (CGVS T. (...) , p. 5-6). Hoewel u gevraagd werd om de foto alsook de chat waarin de foto werd gestuurd neer te leggen (CGVS M. (...) , p. 6), dient vastgesteld te worden dat het Commissariaat-generaal in dit verband niets mocht ontvangen. Uit de foto's van politie en paramilitairen die jullie na het persoonlijk onderhoud op 13 juli 2023 via jullie advocaat bezorgden kan onmogelijk opgemaakt worden dat zij er stonden voor jullie, noch blijkt uit de foto's dat zij betrekking hebben op jullie problemen. Gelet op de mogelijkheid die jullie bezaten om bewijs neer te leggen over rondtoerende politie is het niet aannemelijk dat er geen bewijs is van de gevolgen van de inval op 15 februari 2022. Temeer omdat uw ouders al op 2 februari 2022 beslisten om het land te verlaten en een paspoort aanvragen, en ze tot hun vertrek op 15 februari 2022 dus nog twee weken de tijd hadden om bewijs te verzamelen. Dat u het risico niet ging nemen om gevangen genomen te worden voor een foto (CGVS M. (...) , p. 4 en 7), doet, gezien voorgaande hieraan geen afbreuk. Ook u slaagde er niet in om medische bewijzen voor te leggen van de wonden die u door de autoriteiten opliep aan uw oog. Hoewel u dacht dat u een foto hiervan naar uw vriendin stuurde, dacht u dat het moeilijk was om die te vinden en ook bewijzen opvragen aan het ziekenhuis bleek niet mogelijk (CGVS, p. 10 en p. 12). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

Ten vijfde kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij uw broer zijn aanmelding in politiepost nummer 6 op 21 februari 2022 voor de aanvraag van zijn strafblad (CGVS Ju. (...) A. (...) , p. 3). Dat uw broer zich daar zonder problemen kan aanmelden om een kopie van zijn strafblad aan te vragen, terwijl u in het verleden twee dagen in politiepost 6 werd vastgehouden en geslagen (CGVS, p. 6 en p. 16), terwijl amper zes dagen eerder de autoriteiten op 2 februari en 15 februari intensief naar u en uw broer hebben gezocht (CGVS, p. 10-12; CGVS Ju. (...) A. (...) , p. 10-12), en terwijl uw ouders op 16 september 2022 tot hun vertrek naar T. (...) 's moeder trokken uit voorzorg (CGVS M. (...) , p. 5; CGVS T. (...) , p. 5), is weinig aannemelijk. Dat de politie en paramilitairen enkele dagen eerder, op 15 februari 2022, kennelijk nog op gewelddadige wijze jullie huis waren binnengevallen op zoek naar u en uw broer (CGVS, p. 12; CGVS Juan Rafel, p. 15; CGVS M. (...) , p. 5; CGVS T. (...) , p. 7 en p. 9), maar de politie uw broer met rust liet in de politiepost raakt kant noch wal. Het gevolgde legaal vertrek van uw broer is in dit opzicht dan ook frappant. Ondanks dat er op zijn strafblad geschreven stond dat hij het voorwerp was van een drugsonderzoek in 2020, precies om hem te verhinderen het land te verlaten, kon hij – nadat jullie een gesprekje hadden met de ambassadeur van Costa Rica – zonder problemen vertrekken (CGVS, p. 11; CGVS, p. uJ. (...) A. (...) , p. 3-4 en p. 7).

Ten zesde kan er, wat de aanvraag van uw paspoort betreft, op een bijzondere samenloop van omstandigheden gewezen worden. Dat u, die vermoedelijk betaalde om het paspoort nog diezelfde dag te krijgen (CGVS, p. 7), twee weken na de uitreiking van het paspoort op 18 januari 2022, nl. op 2 februari plots ernstige problemen kreeg na praktisch een jaar radiostilte van de overheid (CGVS, p. 10), komt zeer onwaarschijnlijk over.

Ten zevende kunnen er ook vragen gesteld worden bij het legale vertrek van uw schoonzus J. (...) A. (...). Ondanks dat zij meermaals benaderd werd door de autoriteiten nadat uw broer het land verliet, kon zij zonder problemen het land op legale wijze via de luchthaven verlaten (CGVS J. (...) A. (...) , p. 6-7). Ook over het moment dat zij besloot om het land te verlaten legde zij tegenstrijdige verklaringen af. Op de Dienst Vreemdelingenzaken bleek dat zij dit besluit al nam in september 2022 toen zij hierover sprak met haar

vriend (CGVS-vragenlijst J. (...) A. (...), vraag 3.5). Dit is ook hoe ze het beschreef in haar mail naar een mensenrechtenorganisatie terwijl zij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij dit besluit nam in december 2022 (CGVS, p. 16). Wat er ook van zij, dat J. (...) A. (...) ondanks haar besluit te vertrekken en haar aanhoudende problemen tot december 2022 (CGVS, p. 10), pas in april 2023 vertrok doet vragen rijzen. Dat zij koos voor het eerstvolgende betaalbare ticket in april en zij er zo bewust voor koos het risico te nemen nog voor drie maanden in Nicaragua te blijven (CGVS J. (...) A. (...), p. 14), is een houding niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Temeer omdat uit de verklaringen van uw schoonzus bleek dat zij na december 2022 afwisselend bij vrienden en familie woonde (CGVS, p. 10), waaruit toch opgemaakt kan worden dat de situatie ernstig was.

Ten slotte is het bevreemdend dat uw moeder haar zus en schoonbroer jullie ging afzetten aan de grens terwijl uw moeders zus net al het mogelijke doet om zich buiten de politiek te houden (CGVS M. (...), p. 4). Volgens zowel u als uw familie heerst er in Nicaragua nochtans een context waarbij je op eender welk moment door de politie kan worden tegengehouden en worden onderzocht (CGVS Juan Rafael, p. 4, p. 9 en p. 17; CGVS M. (...), p. 7). Het is dan ook weinig logisch dat uw moeders zus, gelet op haar houding, het risico neemt om haar familie met een naar eigen zeggen oppositieprofiel naar de grens te voeren. Temeer omdat volgens uw moeder en uw schoonzus familieleden van vervolgte personen evenzeer het risico lopen om geïdende te worden (CGVS M. (...), p. 11; CGVS J. (...) A. (...), p. 3). Redelijkerwijs kan er dus aangenomen worden dat er alternatieven waren om zich naar de grens te begeven zoals openbaar vervoer of een taxi.

De vaststelling dat jullie onaannemelijke verklaringen aflegden over cruciale elementen in jullie relaas, noopt ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de problemen van u en uw familie.

Dat uw schoonzus J. (...) A. (...) T. (...) A. (...) (O.V.(...)) en haar familie problemen kregen door de problemen van u/uw broer Ju. (...) A. (...) (CGVS, p. 13) kan dus niet worden aangenomen. Dit wordt bevestigd door een aantal vaststellingen.

Ten eerste kan er gewezen worden op een opvallende tegenstrijdigheid tussen Ju. (...) A. (...) en zijn partner J. (...) A. (...). Volgens uw broer werd J. (...) A. (...) achtervolgd toen hij al in België was. Zijn vriendin slaagde er bovendien in om een foto te maken van de politieagent die haar achtervolgde (CGVS Ju. (...) A. (...), p. 11). Volgens J. (...) A. (...) werd zij nooit achtervolgd, dit gebeurde enkel toen haar partner nog in het land was (CGVS J. (...) A. (...), p. 14). Geconfronteerd met de verklaringen van haar partner stelde J. (...) A. (...) louter dat ze het niet wist en de vaststelling begreep (CGVS J. (...) A. (...), p. 17), hetgeen bezwaarlijk gezien kon worden als een afdoende verklaring voor hun wisselende verklaringen.

Ten tweede kan J. (...) niet aantonen dat zij na zijn vertrek effectief problemen kreeg: het bleek voor haar onmogelijk om foto's of video's te nemen en zij herhaalde tweemaal dat zij geen enkel bewijs had die haar problemen konden staven. Plotseling stelde J. (...) A. (...) dat zij ergens in december – zij weet niet precies wanneer – wél een foto nam van de politie die in de buurt van haar huis stond. Gevraagd of dit voorval iets met haar situatie te maken had stelde zij dat de politie nadien naar haar huis kwam, maar wanneer dit precies was gebeurd kon zij niet zeggen (CGVS J. (...) A. (...), p. 16-17). Deze verklaringen zijn zodanig vaag dat er geen geloof gehecht aan kan worden. De door haar neergelegde email bevat slechts een weergave van haar eigen verklaringen en kan bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal worden beschouwd.

Ten derde is het bijzonder weinig aannemelijk dat J. (...) in augustus, toen ze door meerdere agenten werd tegengehouden en fysiek werd vastgehouden, zich zomaar kon losmaken en naar huis gaan (CGVS J. (...) A. (...), p. 9).

Ten vierde legde J. (...) betreffende het voorval in december 2022 eerder warrige verklaringen af. Hoewel zij op de Dienst Vreemdelingenzaken wist te zeggen dat zes politieagenten haar benaderden (CGVS-vragenlijst J. (...) A. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), stelde zij op het Commissariaat-generaal dat ze met drie à vier waren. Dat zij niet exact wist met hoeveel ze waren, terwijl ze naar eigen zeggen door hen werd vastgepakt, is niet aannemelijk.

Ten vijfde is het opmerkelijk dat, hoewel haar moeder reeds benaderd werd door de autoriteiten in maart 2022 (CGVS J. (...) A. (...), p. 11), uw schoonzus op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over de problemen van haar moeder en haar vriend in de maand maart (CGVS-vragenlijst J. (...) A. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3).

Tot slot blijkt nergens uit de politieoproeping van E. (...), de vriend van de moeder van J. (...) A. (...), dat zijn problemen iets te maken hebben met haar problemen, noch blijkt hieruit wat de opzet is van de oproeping. Ook de hieruit volgende gevangenisstraf van E. (...) in E. (...) C. (...) toonde J. (...) A. (...) niet aan. In dit verband is het overigens vreemd dat ze zowel u als J. (...) A. (...) maanden lastigvielen en nooit effectief aanhielden, maar haar stiefvader E. (...) meteen werd opgesloten in een gevangenis en zijn paspoort hem in de gevangenis werd ontnomen (CGVS J. (...) A. (...), p. 12 en p. 17). J. (...) A. (...) wist bovendien niets over E. (...) zijn tijd in de gevangenis en zij stelde geen vragen over zijn detentie (CGVS J. (...) A. (...), p. 17).

Gelet op het voorgaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw asielmotieven en die van uw familieleden.

Volledigheidshalve wordt toegevoegd dat uw ouders, die weliswaar twee keer deelnamen aan een protestmars, nergens aanhaalden dat zij ten gevolge hiervan problemen zouden hebben gekend of zouden vrezen.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Aan uw identiteit en nationaliteit zoals blijkt uit uw paspoort wordt niet getwijfeld. Het attest van de universiteit werd reeds besproken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veel voorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van P. G. Ju. A. (tweede verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent Nicaraguaans staatsburger, u bent etnische inheemse en bent geboren en getogen in Managua, Nicaragua.

Begin 2018 werden er in Nicaragua pensioenhervormingen aangekondigd door president Ortega, hetgeen de Nicaraguaanse bevolking kwetste. De protesten gingen van start op 18 april 2018 en op 19 april 2018 besloten u en uw broer J. (...) R. (...) (O.V. (...)) deel te nemen aan de protesten op jullie universiteit U. (...) P. (...) ((...)). Jullie namen deel aan een barricade en mensen brachten jullie eten, water en kledij. Toen er meer en meer betogers vertrokken en er ook doden vielen, besloten u en uw broer te stoppen met jullie bezetting op de universiteit. Samen met uw gezin nam u op 30 mei 2018 nog deel aan de herdenkingsmars ter nagedachtenis van de slachtoffers, maar nadien stopten jullie met betogen. In 2019 startte de overheid een onderzoek naar de identiteit van de betogers. Hoewel jullie in een bewaakte privé-residentie woonden, begon de politie te passeren voor jullie huis. Ze maakten gebaren met hun handen alsof ze een geweer vasthielden en ze dreigden dat ze u gingen vermoorden. U werd ook op straat tegengehouden en gefouilleerd. Midden 2019 werd een amnestiewet aangekondigd waarin de regering alle gebeurtenissen beloofde te vergeten. Nadien stopte de politie met jullie lastig te vallen.

In 2020 zag u de politie opnieuw in de buurt van jullie huis, maar niet meer zo frequent als voordien. Op 1 juni 2020 vond een eerste huiszoeking plaats waarbij u en uw broer niet aanwezig waren. De politie beschuldigde jullie ervan zelf wapens te fabriceren. Heel juni bleef u bij een vriend en keerde u niet naar huis. Tussen juli 2020 en november 2020 werd u drie keer door de politie geslagen toen u de woning verliet. In november 2020 viel de politie opnieuw de woning binnen en deze keren waren enkel u en uw broer thuis. Jullie huis werd overhoop gehaald en uw broer werd meegenomen. U ruimde de rommel op en ging naar uw lief. Sindsdien sliep u amper nog thuis. U wist dat ze u gingen blijven zoeken en bovendien zit er in elke wijk een politiek secretaris van de CPC (Citizen Power Councils ofwel wijkinformanten van de regering), die tegenover jullie huis woonde. In 2021 lag de focus op de verkiezingen en buiten dat er veel passage was voor jullie huis, stopten ze met jullie lastig te vallen. Op 18 januari 2022 vroeg u uw paspoort aan en werd het duidelijk dat jullie Nicaragua zouden verlaten. Op 2 februari 2022 kwamen de autoriteiten opnieuw langs. Ze zeiden tegen uw moeder dat ze nu niet enkel u en uw broer viseerden, maar ook hen. U en uw broer keerden niet

meer naar huis en jullie kregen de boodschap om jullie vertrek klaar te maken. Op 15 februari 2022 kwamen de autoriteiten opnieuw langs. Om Nicaragua te kunnen verlaten had u uw strafblad nodig. Toen u uw strafblad op 21 februari 2022 wou afhalen werd u gevraagd om drie dagen later terug te komen. Toen u terugkeerde stond er op uw strafblad dat er een onderzoek liep naar u, waardoor u niet kon doorreizen naar Costa Rica. U besprak uw zaak met een advocaat, die u aanraadde om een weg te zoeken om het land te verlaten. U sprak met de consul van Costa Rica, aan wie u uw zaak tijdens een veertig minuten durende gehoor moest uitleggen. Hij was goed op de hoogte van wat er zich in Nicaragua afspeelde en liet u, ondanks uw strafblad, de grens oversteken met uw paspoort.

Op 7 maart 2022 reisde u via Frankrijk naar België. Op 11 maart 2022 diende u samen met uw tweelingbroer J. (...) R. (...) P. (...) G. (...) (O.V. (...)), uw moeder M. (...) E. (...) G. (...) V. (...) (9.379.902), uw stiefvader T. (...) E. (...) R. (...) C. (...) (O.V. (...)) en uw driejarig broertje T. (...) E. (...) een verzoek om internationale bescherming in. Op 19 april 2023 reisde eveneens J. (...) A. (...) T. (...) A. (...) (O.V. (...)), uw vriendin, naar België. Zij verzocht op 24 april 2023 om internationale bescherming. De zus van uw moeder, C. (...) V. (...) G. (...) V. (...) (O.V. (...)), was al eerder in België en diende op 7 december 2018 samen met haar partner een eigen verzoek om internationale bescherming in.

U vreest dat ze u bij terugkeer naar Nicaragua zullen gevangen zetten, ze u zullen doen verdwijnen of ze u zullen vermoorden. U vreest ook dat ze u familie/uw vriendin in Nicaragua iets zullen aandoen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort, een kopie van uw strafblad, een kopie van het inschrijvingsattest van universiteit U. (...) P. (...) en een kopie van uw studentenkaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat uw asielmotieven dezelfde zijn als deze van uw tweelingbroer J.(...) R.(...) (O.V. (...)), die net als u, net als uw (stief)ouders en net als uw partner problemen kregen door jullie deelname aan de protesten op de universiteit in 2018. Hieraan kon echter geen geloof gehecht worden. Het Commissariaat-generaal motiveerde dit als volgt:

(...)

Gelet op het voorgaande kan er eveneens geen geloof gehecht worden aan uw asielmotieven.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Aan uw identiteit en nationaliteit zoals blijkt uit uw paspoort wordt niet getwijfeld. Het inschrijvingsbewijs aan de universiteit, uw studentenkaart en uw strafblad werden reeds besproken.

(...)

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Wat betreft de motivering van de asielmotieven door de commissaris-generaal van tweede verzoeker als de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verwezen naar hetgeen beschreven onder punt 1.3.1.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en "*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*".

Ze betwisten de motieven van de bestreden beslissingen.

Verzoekers vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen geen bijkomende stukken toe aan het verzoekschrift.

Op 21 mei 2024 leggen verzoekers een aanvullende nota neer met daarbij het volgende:

- een bewijs van inschrijving aan de universiteit *anno* 2018 van eerste verzoeker (stuk 5);
- de weergave van een WhatsApp-gesprek in het Nederlands, het zou om de vertaling gaan van een gesprek vanuit het Spaans (het gesprek zelf in het Spaans wordt niet bijgevoegd) met een kennis waaruit blijkt dat zij navraag hebben gedaan om bij deze kennis enige foto's te verkrijgen aangaande hun deelname aan de betogingen. Deze kennis zou echter de foto's zijn verloren (stuk 6);
- een verwijzing naar "*artikel 66*" waarin wordt uitgelegd dat het afnemen van de nationaliteit van politieke tegenstanders ofwel "*verraders van het thuisland*" een feit is geworden in Nicaragua en dat zij worden opgesloten omwille van verraad. Verzoekers willen hiermee aantonen dat zij ook een gevaar op gevangenschap lopen alsook het verliezen van hun nationaliteit indien zij zouden terugkeren (stuk 7).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle

elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.3.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoekers maken hun politieke activiteiten aan de universiteit niet aannemelijk: (a) verzoekers hebben weinig doorleefde verklaringen afgelegd over de deelname aan de universiteitsprotesten. Zij waren weinig concreet over wat ze daar hebben gedaan, met wie ze waren, wat er is gebeurd met de medebetogers na de protesten en met hoeveel ze waren; (b) de verklaringen van Ju. A. over de deelname aan de protesten en of hij vrienden had, komen niet helemaal overeen met de verklaringen van zijn partner; (c) er werden geen bewijzen neergelegd die de deelname aan de protesten kunnen staven. Ook werd er geen bewijs neergelegd betreffende de inschrijving aan de universiteit *anno* 2018. De inschrijvingsattesten *d.d.* 16 juni 2017 voor het eerste semester volstaan immers niet om de inschrijving van het jaar 2018 te bewijzen noch toont dit de deelname aan de betogingen begin april 2018 aan. Dit geldt ook voor de studentenkaart; (d) uit de verklaringen van verzoekers blijkt niet dat zij een belangrijke rol hadden tijdens de betogingen;

(ii) er wordt geen geloof gehecht aan de problemen die verzoekers en hun familie hebben ondervonden naar aanleiding van verzoekers' beweerde politieke activiteiten: (a) het is bevreemdend dat verzoekers in april 2018 de universiteit bezetten maar pas in juni 2020 effectief problemen kregen met de autoriteiten; (b) er is een opvallende tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van eerste verzoeker en die van zijn stiefvader T., met name: T. zou hebben verklaard op de DVZ en het CGVS dat verzoekers ook schriftelijke bedreigingen ontvingen, hetgeen wordt ontkend door eerste verzoeker; (c) er werden tegenstrijdige verklaringen afgelegd over het incident van februari 2022; (d) het is opmerkelijk dat verzoekers geen enkel bewijs bezaten van hun persoonlijke problemen zoals de politie-inval in hun woning in februari 2022. Uit de foto's van politie en paramilitairen die ze via hun advocaat bezorgden, kan onmogelijk worden opgemaakt dat deze daar stonden voor verzoekers, noch blijkt uit de foto's dat zij betrekking hebben op hun problemen. Verzoekers slagen er ook niet in medische bewijzen voor te leggen van de wonde die eerste verzoeker zou hebben opgelopen aan zijn oog; (e) er kunnen ernstige vragen worden gesteld bij de aanmelding van tweede verzoeker op 21 februari 2022 in politiepost nummer 6 voor de aanvraag van zijn strafblad omdat eerste verzoeker daar in het verleden twee dagen werd vastgehouden en geslagen, omdat amper zes dagen eerder de autoriteiten op 2 en 15 februari intensief naar verzoekers zouden hebben gezocht en omdat de ouders uit voorzorg bij familie verbleven. Bovendien mag het verbazen dat er op het strafblad van tweede verzoeker stond geschreven dat hij het voorwerp was van een drugsonderzoek in 2020, maar hij zonder problemen kon vertrekken; (f) eerste verzoeker die betaalde om zijn paspoort nog diezelfde dag te krijgen, kreeg plots twee weken na de uitreiking van het paspoort op 18 januari 2022 ernstige problemen na praktisch een jaar radiostilte van de overheid,

hetgeen zeer onwaarschijnlijk overkomt; (g) er kunnen ook vragen gesteld worden bij het feit dat tweede verzoekers partner J. A. meerdere malen werd gecontacteerd door de autoriteiten maar wel legaal kon vertrekken uit het land. Zij legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af over het moment dat zij besloot om het land te verlaten. Dat zij problemen had tot december 2022 en pas in april 2023 vertrok, doet voorts vragen rijzen; (h) het feit dat de tante van verzoekers hen ging afzetten bij de grens strookt niet met de verklaring dat deze tante al het mogelijke deed om zich buiten de politiek te houden en men op eender welk moment door de politie kon worden tegengehouden;

(iii) het feit dat tweede verzoekers partner J. A. en haar familie problemen kenden naar aanleiding van de beweerde politieke activiteiten van verzoekers, kan dus niet worden aangenomen en dit wordt bevestigd door het volgende: (a) er is een opvallende tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van tweede verzoeker en zijn partner nu hij verklaarde dat zijn vriendin werd achtervolgd toen hij in België was en zij er zelfs in slaagde om er een foto van te maken. Volgens J. A. is ze echter alleen achtervolgd toen hij nog in Nicaragua was; (b) J. A. kan niet aantonen dat zij na zijn vertrek effectief problemen kreeg. De neergelegde e-mail bevat slechts een weergave van haar eigen verklaringen en kan bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal worden beschouwd; (c) het is weinig aannemelijk dat J. A. in augustus werd tegengehouden en vastgehouden door meerdere agenten maar zich zomaar kon losmaken en naar huis kon gaan; (d) J. A. legde betreffende het voorval in december 2022 over het aantal politieagenten die haar benaderden geen coherente verklaringen af; (e) het is opmerkelijk dat hoewel haar moeder reeds werd benaderd door de autoriteiten in maart 2022, J. A. bij de DVZ met geen woord heeft gerept over de problemen die haar moeder en haar vriend zouden hebben gehad in de maand maart; (f) nergens uit de politieoproeping van E., de vriend van de moeder van J. A., blijkt dat zijn problemen iets te maken hebben met de problemen van zijn partner, noch blijkt hieruit wat de opzet is van de oproeping. De gevangenisstraf van E. werd ook niet aangetoond en het is vreemd dat ze maandenlang werden lastiggevallen maar E. wel meteen zou zijn opgesloten in een gevangenis en zijn paspoort werd ontnomen. J. A. kon hier bovendien niets over verklaren;

(iv) volledigheidshalve wordt hieraan toegevoegd dat de ouders van verzoekers, die twee keer zouden hebben deelgenomen aan een protestmars, nergens hebben aangehaald dat zij ten gevolge hiervan problemen zouden hebben gekend of zouden vrezen;

(v) de neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan de bovenstaande vaststellingen;

(vi) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Nicaragua actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoekers laten na het bewijs te leveren dat zij specifiek geraakt worden, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Nicaragua.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekers voeren aan dat zij niet naar Nicaragua kunnen terugkeren wegens hun politieke activiteiten aan de universiteit en de daaraan verbonden problemen. Begin 2018 werden er in Nicaragua pensioenhervormingen aangekondigd wat de aanleiding was voor de start van de protesten op 18 april 2018. Een dag later besloten verzoekers hieraan deel te nemen. Nadat er meerdere betogers vertrokken en er ook doden zouden zijn gevallen, besloten verzoekers op te houden met de bezetting op de universiteit. In 2019 zou de overheid echter een onderzoek zijn gestart naar de identiteit van de betogers. Verzoekers zouden zijn bedreigd, tegengehouden en gefouilleerd door de autoriteiten. In juni 2020 zouden de autoriteiten ook meermaals zijn binnengevallen in het huis van verzoekers. Nadat president Ortega in november 2021 opnieuw de verkiezingen won en de belangrijke tegenstanders had uitgeschakeld, zou de regering zich hebben gericht op de minder belangrijke tegenstanders, waaronder verzoekers. Hierop besloten verzoekers Nicaragua te verlaten.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.2.1. Vooreerst stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoekers met betrekking tot de beweerde politieke activiteiten aan de universiteit.

Verzoekers hebben weinig doorleefde verklaringen afgelegd aangaande hun deelname aan de universiteitsprotesten. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden overwogen als volgt:

“Ten eerste legden u en uw broer weinig doorleefde verklaringen af over uw deelname aan de universiteitsprotesten. Hoewel u er wel in slaagde om de opzet van de betogingen duidelijk te maken (CGVS, p. 13), was u weinig concreet over wat u tien dagen lang precies deed en met wie u daar vertoefde. U kon enkel L. (...), J. (...) en N. (...) noemen als aanwezigen. Volgens uw verklaringen ging u vooral om met een zekere N. (...), iemand die uw broer niet kende en waar uw broer ook geen weet van had. Uw broer vond zich immers buiten terwijl u binnen zat, hetgeen toch frappant is gezien u uw broer als enige vriend noemde op de betogingen en stelde dat u enkel hem kon vertrouwen (CGVS, p. 14-15). Ook uw broer stelde dat hij tien dagen lang met niemand anders een band had, hij kon geen enkele naam van een andere deelnemer noemen (CGVS Ju. (...) A. (...), p. 12). Vervolgens is het frappant dat u geen enkele informatie had over wat er na de betogingen gebeurde met uw medebetogers op de universiteit. Hoewel u stelde dat bijna iedereen die aanwezig was op de universiteit nadien aan een onderzoek werd onderworpen, heeft u zich er ook niet naar geïnformeerd. Voorts had u geen idee met hoeveel jullie precies waren op de betoging (CGVS, p. 14-16; CGVS Ju. (...) A. (...), p. 12).”

Verzoekers merken in hun verzoekschrift op dat de naam van een van de vrienden (N.) verkeerdelijk werd genoteerd en dat dit de reden is waarom tweede verzoeker de naam niet zou hebben herkend. De Raad besluit in dit verband dat de naam van de vriend die in het persoonlijk onderhoud voorkomt en de aangepaste naam die in het verzoekschrift wordt gegeven, een letter van elkaar verschilt wat ertoe leidt dat het verweer allerminst ernstig is en dit bijgevolg het motief niet kan wijzigen in hun voordeel.

Wat betreft de medebetogers, menen verzoekers dat ze deze vraag hadden begrepen alsof er werd gepolst naar de vrienden van tweede verzoeker die ook aanwezig waren tijdens de betoging. Hieraan wordt toegevoegd dat tweede verzoeker geen vrienden heeft maar dat hij wel medestudenten herkende, doch hen niet persoonlijk kende.

De Raad stelt vast dat dit verweer tegenstrijdig is met hetgeen werd verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Tweede verzoekers partner J. A. verklaarde immers het volgende op de vraag of tweede verzoeker veel andere deelnemers kende *“Ja hij heeft er toch een aantal genoemd (...) dezelfde van de UPOLI-universiteit. Hij noemde er een paar “E. C., I. en K., zoals pinda.”* Deze mensen zouden volgens haar bij de aanvang van de protesten geweest zijn en hebben samen met P. stenen gegooid. J. A. voegt hier zelfs aan toe dat C. en P. de universiteit hebben verlaten toen ze zagen dat het te ernstig werd en heeft haar partner tot op heden nog contact met I. (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud J. A., p. 6 en 18). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de kritiek van verzoekers.

3.3.4.2.2. Voorts staat in de bestreden beslissingen het volgende:

“Ten tweede komen de verklaringen van uw broer over zijn deelname aan de protesten niet helemaal overeen met de verklaringen van zijn partner. Gepolst bij uw broer naar contacten (al dan niet op de universiteit) stelde hij dat hij dat hij nooit een band had met zijn medestudenten, hij ging immers niet naar feestjes en hij dronk niet. De enige vriend die hij in Nicaragua had was diegene met wie hij bokstrainingen volgde (CGVS J. (...) R. (...), p. 5). J. (...) A. (...) stelde echter dat uw broer altijd een heleboel vrienden had (CGVS J. (...) A. (...), p. 6). Zij vermeldde verschillende namen van vrienden die aan de bezetting deelnamen, waaronder één kameraad waar hij na de protesten nog contact mee hield en twee anderen met wie hij nadien ruzie kreeg (CGVS J. (...) A. (...), p. 18).”

In het verzoekschrift wordt gesteld dat de partner nooit met zekerheid heeft verklaard dat tweede verzoeker veel vrienden heeft maar dat zij dit veronderstelde. Er wordt verwezen naar de passage in de notities van het persoonlijk onderhoud van J. A.. Hieraan wordt toegevoegd dat de vrienden waarnaar wordt verwezen en waarop haar veronderstelling gebaseerd is, personen zijn die eerder gemeenschappelijke kennissen zouden zijn geweest van verzoekers en die geen persoonlijke vrienden waren.

De Raad verwijst naar hetgeen werd gesteld onder punt 3.3.4.2.1.. Een loutere veronderstelling zou immers niet kunnen worden gebaseerd op – in dit geval – een gedetailleerde beschrijving en benaming van personen door J. A.. In het verzoekschrift worden de verklaringen klaarblijkelijk aangepast naargelang het motief in de bestreden beslissingen hetgeen vragen oproept over de oprechtheid ervan. Hoe dan ook kan het verweer in het verzoekschrift niet worden gevolgd.

3.3.4.2.3. Verzoekers hebben geen bewijzen kunnen neerleggen betreffende de beweerde deelname aan de protesten. Hierover staat in de bestreden beslissingen terecht het volgende te lezen:

“Ten derde slaagde u er niet in om bewijzen neer te leggen van uw deelname aan de protesten. U legde noch van uw inschrijving aan de universiteit anno 2018, noch van uw deelname aan protesten bewijzen neer. Een inschrijvingsattest d.d. 16 juni 2017 voor het eerste semester volstaat niet om uw inschrijving van het jaar 2018 te bewijzen, noch toont dit aan dat u deelnam aan betogingen in april 2018. Dat u nooit foto's nam

tijdens uw deelname aan de protesten omdat het erg gevaarlijk is en er buiten met uw familie nooit met iemand over sprak (CGVS, p. 8 en p. 16-17), volstaat niet om te stellen dat geen enkel bewijs mogelijk is. Dit geldt ook voor uw broer zijn inschrijvingsattest d.d. 16 juni 2017 en zijn studentenkaart. Een studentenkaart wordt bij afgifte immers afgeleverd voor een hele studentenperiode.

Ten vierde, zelfs al zou er geloof gehecht worden aan uw deelname, bleek uit uw verklaringen allesbehalve dat u een belangrijke rol had op de betogingen. U was slechts een miertje die niet sprak met de pers en geen belangrijke verantwoordelijkheid had op de betoging. Ook uw broer had er geen belangrijke rol (CGVS, p. 16; CGVS Ju. (...) A. (...), p. 13)."

Verzoekers merken in dit verband dat het gevaarlijk was om foto's te nemen van de deelname aan betogingen omdat de overheid de burgers op alle plaatsen kon tegenhouden en de telefoons kon controleren. Zij zouden nochtans via een kennis foto's van hun aanwezigheid hebben geprobeerd te verkrijgen (aanvullende nota d.d. 21 mei 2024, stuk 6) wat uiteindelijk niet is gelukt. Wat betreft hun aanwezigheid tijdens het protest, menen verzoekers dat hun loutere aanwezigheid voldoende was om gearresteerd te worden.

De Raad benadrukt dat het volhouden in verklaringen zonder deze te staven of te concretiseren niets kan wijzigen aan de motieven van de bestreden beslissingen. Het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen kan immers bezwaarlijk als een dienstig verweer worden geacht. Het gesprek tussen verzoekers en een kennis (aanvullende nota d.d. 21 mei 2024, stuk 6) dat bovendien eenvoudig te manipuleren is door middel van knip- en plakwerk, toont slechts aan dat zij hierover een gesprek hebben gehad maar hiermee wordt geen begin van bewijs geleverd wat betreft hun deelname aan de protesten. Bovendien wordt het originele gesprek in het Spaans niet voorgelegd. Inzake het reeds voorgelegde inschrijvingsbewijs aan de universiteit wordt verwezen naar punt 3.3.4.4.

3.3.4.2.4. Gezien het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde politieke activiteiten van verzoekers, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn ontstaan voor hen en hun familie. De commissaris-generaal heeft hierover terecht het volgende geconsideerd:

"Ten eerste is het bevreemdend dat jullie in april 2018 de universiteit bezaten, maar pas in juni 2020 effectief problemen kregen met de autoriteiten (CGVS, p. 8-9), ofwel twee jaar later. Dat u en uw broer gevisieerd werden omdat er een politiek secretaris over jullie huis woonde, die wist van jullie studie aan U. (...) P. (...) (CGVS, p. 12), doet hieraan geen afbreuk. Uit de foto's die jullie neerlegden van camera's blijkt immers nergens dat deze eigendom zijn van jullie buurman, noch tonen jullie hiermee zijn functie aan (CGVS, p. 12).

Ten tweede dient gewezen te worden op een opvallende tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw stiefvader T. (...) . Uw stiefvader verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u en uw broer ook schriftelijke bedreigingen ontvingen (CGVS-vragenlijst T. (...) , ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) en hij hield deze stelling ook op het CGVS aan (CGVS T. (...) , p. 9). U hiermee geconfronteerd stelde u dat noch u, noch uw broer ooit schriftelijke bedreigingen ontvingen. Uw stiefvader had wellicht de verklaringen niet goed nagelezen op de Dienst Vreemdelingenzaken en u begreep ook niet waarom hij deze verklaringen aanhield op het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 13), hetgeen bezwaarlijk een afdoende verklaring is voor deze ernstige tegenstrijdigheid. U was naar eigen zeggen immers zelf op de hoogte dat dit geschreven stond in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 13) en aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd u de kans gegeven om opmerkingen te maken over het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen u niet deed (CGVS, p. 3). Ook uw stiefvader wenste aan het begin van zijn onderhoud geen correcties te maken op het DVZ-interview (CGVS T. (...) , p. 3). Wanneer uw stiefvader geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid dient vastgesteld te worden dat hij zich geen enkele houding wist te geven. Hij stelde plots dat de schriftelijke bedreigingen in 2020 plaatsvonden i.p.v. in 2022 om dan te stellen dat hij het eigenlijk niet wist (CGVS-vragenlijst T. (...) , ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS T. (...) , p. 9). Dat uw stiefvader kennelijk verklaringen aflegt zonder eigenlijk te weten wat klopt en wat niet is, tast, gezien van een verzoeker om internationale bescherming verwacht kan worden dat hij waarachtige verklaringen aflegt, zijn geloofwaardigheid ernstig aan."

Verzoekers stellen dat zij omwille van de amnestiewet twee jaar met rust werden gelaten maar dat zij in de tussentijd wel geïntimideerd werden. De Raad stelt vast dat verzoekers volharden in hun relaas en hun verweer niet verder concretiseren, wat geen afbreuk doet aan de pertinente motieven van de bestreden beslissingen.

Wat betreft de tegenstrijdige verklaring van de stiefvader, wordt in het verzoekschrift gesteld dat hij een fout zou hebben gemaakt en zich zou hebben vergist met de bedreigingen van de tante die zich in België zou bevinden. Zij zou immers wel schriftelijke bedreigingen hebben ontvangen en ontvluchtte het land in 2018 en verzoekers verwijzen naar de passage van de verklaringen in de notities van het persoonlijk onderhoud van hun moeder. De Raad stelt echter vast dat verzoekers zich beperken tot het uiten van blote beweringen zonder deze te staven, dat de verklaringen allerm minst coherent zijn en klaarblijkelijk door verzoekers worden

aangepast in het licht van de motieven van de bestreden beslissingen. Dit roept vragen op over de oprechtheid ervan en dit zet de geloofwaardigheid van de verklaringen verder op de helling.

3.3.4.2.5. Verzoekers en hun familieleden hebben voorts tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende het moment waarop de autoriteiten naar hun ouderlijk huis kwamen. In dit verband kan in de bestreden beslissingen het volgende worden gelezen:

“Ten derde legden u en uw familieleden tegenstrijdige verklaringen af over het incident op 2 februari 2022. Zowel u als uw broer stelden dat de autoriteiten toen binnenkwamen om u en uw broer op te pakken, waardoor jullie nadien niet meer naar huis durfden terugkeren (CGVS, p. 11; CGVS Ju. (...) A. (...), p. 10). Uw moeder stelde dan weer dat de autoriteiten zich buiten bevonden toen ze haar en T. (...) aanspraken om naar en uw broer te vragen. Nadat ze stelden dat jullie er niet waren reden de autoriteiten weer verder (CGVS M. (...) E. (...), p. 8).”

In het verzoekschrift wordt verwezen naar de verklaringen van verzoekers en zij stellen dat hun verklaringen op verschillende manieren kunnen worden geïnterpreteerd. Zij menen dat de autoriteiten waren gearriveerd en niet zozeer dat zij werkelijk binnen de woning waren gekomen. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekers met bovenstaande bemerkingen de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen geenszins afdoende weerleggen of verklaren. Bijkomend kan worden afgeleid dat de verklaringen hierdoor niet op werkelijke ervaringen lijken te berusten.

3.3.4.2.6. Voorts heeft de commissaris-generaal terecht het volgende overwogen:

“Ten vierde is het opmerkelijk dat jullie geen enkel bewijs bezaten van jullie persoonlijke problemen. U legde immers bizarre verklaringen af over het bewijs van een politie-inval in jullie woning in februari 2022. Hoewel u beweerde dat jullie poetsvrouw na het incident foto's nam en deze doorstuurde naar uw moeder, slaagde u er niet in om deze foto's neer te leggen (CGVS, p. 11). Uw moeder verklaarde in dit verband dat ze zou kijken of haar man de originele bron van de foto nog kon opvragen, zij bevestigde immers zelf dat de poetsvrouw erin slaagde om een foto te nemen van de schade die de autoriteiten op 15 februari 2022 achterlieten en naar haar doorstuurde (CGVS M. (...), p. 6). Volgens T. (...) was het echter onmogelijk om de foto neer te leggen: uw moeder vroeg immers zélf aan de poetsvrouw om de foto te wissen waardoor het onmogelijk was om de originele bron neer te leggen. Meneer geconfronteerd met de verklaringen van zijn vrouw stelde hij dat zijn vrouw vermoedelijk bedoelde dat ze via de advocaat de foto die zij op papier hadden, zou doorsturen (CGVS T. (...), p. 5-6). Hoewel u gevraagd werd om de foto alsook de chat waarin de foto werd gestuurd neer te leggen (CGVS M. (...), p. 6), dient vastgesteld te worden dat het Commissariaat-generaal in dit verband niets mocht ontvangen. Uit de foto's van politie en paramilitairen die jullie na het persoonlijk onderhoud op 13 juli 2023 via jullie advocaat bezorgden kan onmogelijk opgemaakt worden dat zij er stonden voor jullie, noch blijkt uit de foto's dat zij betrekking hebben op jullie problemen. Gelet op de mogelijkheid die jullie bezaten om bewijs neer te leggen over rondtoerende politie is het niet aannemelijk dat er geen bewijs is van de gevolgen van de inval op 15 februari 2022. Temeer omdat uw ouders al op 2 februari 2022 beslisten om het land te verlaten en een paspoort aanvragen, en ze tot hun vertrek op 15 februari 2022 dus nog twee weken de tijd hadden om bewijs te verzamelen. Dat u het risico niet ging nemen om gevangen genomen te worden voor een foto (CGVS M. (...), p. 4 en 7), doet, gezien voorgaande hieraan geen afbreuk. Ook u slaagde er niet in om medische bewijzen voor te leggen van de wonden die u door de autoriteiten opliep aan uw oog. Hoewel u dacht dat u een foto hiervan naar uw vriendin stuurde, dacht u dat het moeilijk was om die te vinden en ook bewijzen opvragen aan het ziekenhuis bleek niet mogelijk (CGVS, p. 10 en p. 12). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.”

Verzoekers verwijzen nogmaals naar een misverstand in dit verband. De poetsvrouw zou de foto's van de agenten buiten het huis op 22 februari 2022 hebben doorgestuurd naar de schoonmoeder, vervolgens werden de foto's afgedrukt en daarna wiste de poetsvrouw uit veiligheidsredenen de foto's. Deze foto's zouden zijn neergelegd. De moeder van verzoekers zou per vergissing hebben gesteld dat zij foto's zou hebben ontvangen van de schade, maar in werkelijkheid zou dit gaan om de foto's van de agenten buitenshuis. In dit verband wordt ook verwezen naar hetgeen zij verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS.

De Raad benadrukt dat het volharden in eerder afgelegde verklaringen en het formuleren van *post factum*-verklaringen die na reflectie tot stand zijn gekomen om de verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen. Daargelaten de vraag of de foto verstuurd door de poetsvrouw als onderwerp de schade in huis had of de politie die aan het huis alles in het oog stond te houden, wordt opgemerkt dat de originele bron van deze foto niet werd voorgelegd. Een voorgelegde foto van paramilitairen en politie zonder verdere context toont niet aan dat dit personen zijn die de woning van verzoekers in het oog hielden, zodat de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers geen bewijs voorlegden van de gevolgen van de inval op 15 februari 2022 overeind blijft.

3.3.4.2.7. De commissaris-generaal wijst er verder terecht op dat er enkele bevreemdende zaken zijn wat betreft de aanvraag van het strafblad van tweede verzoeker en de aanvraag van het paspoort van eerste verzoeker:

“Ten vijfde kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij uw broer zijn aanmelding in politiepost nummer 6 op 21 februari 2022 voor de aanvraag van zijn strafblad (CGVS Ju. (...) A. (...), p. 3). Dat uw broer zich daar zonder problemen kan aanmelden om een kopie van zijn strafblad aan te vragen, terwijl u in het verleden twee dagen in politiepost 6 werd vastgehouden en geslagen (CGVS, p. 6 en p. 16), terwijl amper zes dagen eerder de autoriteiten op 2 februari en 15 februari intensief naar u en uw broer hebben gezocht (CGVS, p. 10-12; CGVS Ju. (...) A. (...), p. 10-12), en terwijl uw ouders op 16 september 2022 tot hun vertrek naar T. (...)’s moeder trokken uit voorzorg (CGVS M. (...), p. 5; CGVS T. (...), p. 5), is weinig aannemelijk. Dat de politie en paramilitairen enkele dagen eerder, op 15 februari 2022, kennelijk nog op gewelddadige wijze jullie huis waren binnengevallen op zoek naar u en uw broer (CGVS, p. 12; CGVS J.(...) R.(...), p. 15; CGVS M. (...), p. 5; CGVS T. (...), p. 7 en p. 9), maar de politie uw broer met rust liet in de politiepost raakt kant noch wal. Het gevolgde legaal vertrek van uw broer is in dit opzicht dan ook frappant. Ondanks dat er op zijn strafblad geschreven stond dat hij het voorwerp was van een drugsonderzoek in 2020, precies om hem te verhinderen het land te verlaten, kon hij – nadat jullie een gesprekje hadden met de ambassadeur van Costa Rica – zonder problemen vertrekken (CGVS, p. 11; CGVS, p. Ju. (...) A. (...), p. 3-4 en p. 7).

Ten zesde kan er, wat de aanvraag van uw paspoort betreft, op een bijzondere samenloop van omstandigheden gewezen worden. Dat u, die vermoedelijk betaalde om het paspoort nog diezelfde dag te krijgen (CGVS, p. 7), twee weken na de uitreiking van het paspoort op 18 januari 2022, nl. op 2 februari plots ernstige problemen kreeg na praktisch een jaar radiostilte van de overheid (CGVS, p. 10), komt zeer onwaarschijnlijk over.”

Volgens verzoekers zou een uittreksel van het strafblad met een identiteitskaart kunnen worden opgevraagd via een machine die zich buiten het politiekantoor bevindt. Bijgevolg kan aldus probleemloos een kopie van het strafblad verkregen worden, wat nodig was om vanuit Costa Rica het vliegtuig te nemen.

De vaststelling dat verzoekers een strafblad en een paspoort hebben aangevraagd en afgehaald bij de Nicaraguaanse politie/autoriteiten in de periode waar zij beweerdelijk vreesden op elk moment te worden gevangengenomen door dezelfde politie/autoriteiten (administratief dossier, NPO eerste verzoeker, p. 11-12 ; tweede verzoeker p. 10 en 15), ondergraaft de beweerde vrees voor vervolging. Dit verweer strookt immers niet alleen met de vaststelling dat de politie burgers zomaar tegenhoudt en controleert maar is vooral onverzoenbaar met de verklaring dat de politie reeds bij het huis van verzoekers waren langsgekomen op zoek naar hen. Daarbij komt dat het aanvragen en afhalen van dergelijke documenten niet wijst op een plotse en onvoorziene vlucht.

3.3.4.2.8. Voorts vallen ook enkele elementen met betrekking tot het legale vertrek van tweede verzoekers partner J. A. op. De commissaris-generaal overweegt immers terecht het volgende:

“Ten zevende kunnen er ook vragen gesteld worden bij het legale vertrek van uw schoonzus J. (...) A. (...). Ondanks dat zij meermaals benaderd werd door de autoriteiten nadat uw broer het land verliet, kon zij zonder problemen het land op legale wijze via de luchthaven verlaten (CGVS J. (...) A. (...), p. 6-7). Ook over het moment dat zij besloot om het land te verlaten legde zij tegenstrijdige verklaringen af. Op de Dienst Vreemdelingenzaken bleek dat zij dit besluit al nam in september 2022 toen zij hierover sprak met haar vriend (CGVS-vragenlijst J. (...) A. (...), vraag 3.5). Dit is ook hoe ze het beschreef in haar mail naar een mensenrechtenorganisatie terwijl zij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij dit besluit nam in december 2022 (CGVS, p. 16). Wat er ook van zij, dat J. (...) A. (...) ondanks haar besluit te vertrekken en haar aanhoudende problemen tot december 2022 (CGVS, p. 10), pas in april 2023 vertrok doet vragen rijzen. Dat zij koos voor het eerstvolgende betaalbare ticket in april en zij er zo bewust voor koos het risico te nemen nog voor drie maanden in Nicaragua te blijven (CGVS J. (...) A. (...), p. 14), is een houding niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Temeer omdat uit de verklaringen van uw schoonzus bleek dat zij na december 2022 afwisselend bij vrienden en familie woonde (CGVS, p. 10), waaruit toch opgemaakt kan worden dat de situatie ernstig was.”

Verzoekers menen dat verweerder geen inlevingsvermogen toont nu niet iedereen een ticket kan kopen wanneer zij wensen en de partner zou hebben verklaard dat zij heeft gewacht tot een eerstvolgende betaalbare ticket.

Verzoekers ontkrachten met deze beperkte kritiek niet de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal in dit verband. Er wordt herhaald dat het in deze context niet aannemelijk is dat tweede verzoekers partner zonder problemen het land via de luchthaven zou hebben kunnen verlaten mocht zij daadwerkelijk worden gevisieerd, achtervolgd en problemen hebben gekend met de autoriteiten zoals zij

heeft verklaard (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud J. A., p. 9, 14, 16, 17; Vragenlijst DVZ J. A., vraag 3.5). Haar verklaringen over wanneer zij precies wou vertrekken alsook het feit dat zij effectief pas in april 2023 het land heeft verlaten, ondermijnen voorts de algehele geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

3.3.4.2.9. Wat betreft het feit dat tweede verzoekers partner J. A. en haar familie problemen kenden naar aanleiding van de beweerde politieke activiteiten van verzoekers, staat in de bestreden beslissingen het volgende:

“Ten eerste kan er gewezen worden op een opvallende tegenstrijdigheid tussen Ju. (...) A. (...) en zijn partner J. (...) A. (...). Volgens uw broer werd J. (...) A. (...) achtervolgd toen hij al in België was. Zijn vriendin slaagde er bovendien in om een foto te maken van de politieagent die haar achtervolgde (CGVS Ju. (...) A. (...), p. 11). Volgens J. (...) A. (...) werd zij nooit achtervolgd, dit gebeurde enkel toen haar partner nog in het land was (CGVS J. (...) A. (...), p. 14). Geconfronteerd met de verklaringen van haar partner stelde J. (...) A. (...) louter dat ze het niet wist en de vaststelling begreep (CGVS J. (...) A. (...), p. 17), hetgeen bezwaarlijk gezien kon worden als een afdoende verklaring voor hun wisselende verklaringen.

Ten tweede kan J. (...) niet aantonen dat zij na zijn vertrek effectief problemen kreeg: het bleek voor haar onmogelijk om foto's of video's te nemen en zij herhaalde tweemaal dat zij geen enkel bewijs had die haar problemen konden staven. Plotseling stelde J. (...) A. (...) dat zij ergens in december – zij weet niet precies wanneer – wél een foto nam van de politie die in de buurt van haar huis stond. Gevraagd of dit voorval iets met haar situatie te maken had stelde zij dat de politie nadien naar haar huis kwam, maar wanneer dit precies was gebeurd kon zij niet zeggen (CGVS J. (...) A. (...), p. 16-17). Deze verklaringen zijn zodanig vaag dat er geen geloof gehecht aan kan worden. De door haar neergelegde email bevat slechts een weergave van haar eigen verklaringen en kan bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal worden beschouwd.

Ten derde is het bijzonder weinig aannemelijk dat J. (...) in augustus, toen ze door meerdere agenten werd tegengehouden en fysiek werd vastgehouden, zich zomaar kon losmaken en naar huis gaan (CGVS J. (...) A. (...), p. 9).

Ten vierde legde J. (...) betreffende het voorval in december 2022 eerder warrige verklaringen af. Hoewel zij op de Dienst Vreemdelingenzaken wist te zeggen dat zes politieagenten haar benaderden (CGVS-vragenlijst J. (...) A. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), stelde zij op het Commissariaat-generaal dat ze met drie à vier waren. Dat zij niet exact wist met hoeveel ze waren, terwijl ze naar eigen zeggen door hen werd vastgepakt, is niet aannemelijk.

Ten vijfde is het opmerkelijk dat, hoewel haar moeder reeds benaderd werd door de autoriteiten in maart 2022 (CGVS J. (...) A. (...), p. 11), uw schoonzus op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over de problemen van haar moeder en haar vriend in de maand maart (CGVS-vragenlijst J. (...) A. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3).

Tot slot blijkt nergens uit de politieoproeping van E. (...), de vriend van de moeder van J. (...) A. (...), dat zijn problemen iets te maken hebben met haar problemen, noch blijkt hieruit wat de opzet is van de oproeping. Ook de hieruit volgende gevangenisstraf van E. (...) in E. (...) C. (...) toonde J. (...) A. (...) niet aan. In dit verband is het overigens vreemd dat ze zowel u als J. (...) A. (...) maanden lastigvielen en nooit effectief aanhielden, maar haar stiefvader E. (...) meteen werd opgesloten in een gevangenis en zijn paspoort hem in de gevangenis werd ontnomen (CGVS J. (...) A. (...), p. 12 en p. 17). J. (...) A. (...) wist bovendien niets over E. (...) zijn tijd in de gevangenis en zij stelde geen vragen over zijn detentie (CGVS J. (...) A. (...), p. 17).”

Verzoekers bandrukken dat het feit dat verschillende personen dezelfde asielmotieven aanhalen, leidt tot implicaties betreffende de vorm van verklaringen maar ook betreffende de inhoud. Volgens verzoekers heeft eenieder een ander perspectief en een verschillende belevenis van evenementen. Verweerder zou hiermee rekening moeten houden. Voorts menen verzoekers dat verweerder zich vooral toelegt op kleine aspecten. J. A. zou immers tijdens haar persoonlijk onderhoud slechts een benadering hebben gegeven van het aantal politieagenten die haar achtervolgden.

De Raad meent dat dergelijke *post factum*-nuanceringen de vastgestelde inconsistenties in de verklaringen van verzoekers en hun familieleden echter niet kunnen verschonen. Immers is redelijk te verwachten dat zij op coherente wijze de belangrijkste elementen van hun problemen zoals de politieke activiteiten en de problemen met de autoriteiten in Nicaragua kunnen uiteenzetten, temeer deze elementen de reden van hun vlucht uitmaken, *quod non in casu*.

3.3.4.2.10. Uit de beschikbare landeninformatie (administratief dossier, map ‘Landeninformatie’) blijkt dat terugkeerders uit het buitenland, gecontroleerd kunnen worden, maar diezelfde informatie maakt ook duidelijk dat het vooral personen zijn die kort na de protesten van 2018 vertrokken zijn die bij terugkeer als opposanten worden beschouwd en vervolgd kunnen worden. Verzoekers verlieten het land pas in maart 2022 en dit op legale wijze (*supra*), waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat verzoekers onder deze categorie ressorteren. Verzoekers maken dit evenmin concreet aannemelijk gelet op het voorgaande.

3.3.4.2.11. Verzoekers verwijzen in de aanvullende nota *d.d.* 21 mei 2024 nog naar hun hoedanigheid van “*returnee*” en refereren naar “*artikel 66*” waarin wordt uitgelegd dat het afnemen van de nationaliteit van politieke tegenstanders ofwel “*verraders van het thuisland*” een feit is geworden in Nicaragua. Verzoekers willen hiermee aantonen dat zij ook een gevaar op gevangenschap lopen alsook het verliezen van hun nationaliteit indien zij zouden terugkeren (stuk 7).

In dit verband stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen en/of informatie bijbrengen waaruit blijkt dat er sprake zou zijn van een bewust en systematisch beleid waarbij iedere Nicaraguaan die terugkeert naar Nicaragua louter omwille van zijn/haar verblijf in het buitenland of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, het risico loopt te worden blootgesteld aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijven hiertoe evenwel in gebreke. *In casu* hebben verzoekers evenmin aannemelijk gemaakt dat zij voor hun komst naar België onder de specifieke negatieve aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten stonden, noch dat zij een dissident politiek profiel zouden hebben (*supra*). Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij door de Nicaraguaanse autoriteiten bij terugkeer zouden worden geviséerd of vervolgd.

Het geheel van de individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in Nicaragua, besluit de Raad dat verzoekers nalaten aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar Nicaragua, louter omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven. Aldus is de vraag of de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging als “*returnee*” al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep dan ook niet relevant, noch dienstig.

3.3.4.3. Verzoekers laten de volgende motieven van de bestreden beslissingen ongemoeid zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt: het feit dat de tante van verzoekers hen ging afzetten bij de grens strookt niet met de verklaring dat zij al het mogelijke deed om zich buiten de politiek te houden; de ouders van verzoekers, die twee keer zouden hebben deelgenomen aan een protestmars, hebben nergens aangehaald dat zij ten gevolge hiervan problemen zouden hebben gekend of zouden vrezen.

3.3.4.4. De Raad stelt voorts vast dat verzoekers geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de documenten die zij hebben voorgelegd.

Verzoekers leggen middels een aanvullende nota *d.d.* 21 mei 2024 hetzelfde bewijs (stuk 5) neer dat de inschrijving van eerste verzoeker aan de universiteit *anno* 2018 zou moeten staven. Hierover werd reeds terecht geoordeeld dat dit de inschrijvingen voor het jaar 2018 of de deelname aan protesten, niet aantoonde. Het neerleggen van hetzelfde document volstaat niet om dit motief te weerleggen. Overigens dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Los van inschrijving aan de universiteit wordt in de bestreden beslissingen gesteld dat de deelname aan de protesten in die periode niet werd aangetoond.

3.3.4.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers’ vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers’ uitvoerig betoog aangaande het voordeel van de twijfel is aldus niet dienstig.

3.3.4.6. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekers, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekers dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd.

3.3.5.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veel voorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoekers betwisten geenszins de motivering van de bestreden beslissingen op dit punt.

3.3.5.3. Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens de persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid de vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.8. Waar verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET